

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 619: Ly Tướng Tu Lục Độ, Vô Công Dụng Đạo

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 053)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Đoạn kinh văn này chính là nối tiếp ý nghĩa đó】

Đây là nối tiếp ý của phần trước. Phần trước giảng “*Ly nhất thiết tướng tức danh chư Phật*” (Lìa tất cả tướng thì gọi là chư Phật), đây là Phần chứng Phật, Phần chứng Phật nhất định phải tiếp tục không ngừng ly tướng tu Lục độ. Ly tướng tu Lục độ, cũng chính là “Vô công dụng đạo” mà nhà Phật thường nói.

Phàm phu chúng ta tu hành đều chấp tướng, quý vị có thể lìa được tướng chăng? Không lìa được, khởi tâm động niệm đều là tướng. Hôm nay quý vị lạy Phật được bao nhiêu lạy? “*Tôi lạy Phật được chừng này lạy*” — thế là ngã tướng, nhân tướng, chúng sanh tướng thấy đều đầy đủ. Hôm nay quý vị tụng được bao nhiêu quyển kinh? Hôm nay quý vị niệm được bao nhiêu câu Phật hiệu? Chẳng phải đều đã chấp tướng rồi sao?

Chúng ta thử hỏi, Pháp thân Đại sĩ các ngài tu là tu theo cách nào? Các ngài căn bản không hề khởi tâm động niệm, thì làm gì còn ngôn từ nào có thể diễn tả được nữa, cảnh giới này rất khó hiểu. Trước đây thầy Lý giảng cho chúng tôi đoạn này, ngài đã đưa ra một ví dụ, thế nhưng ví dụ này đại khái người ở Trung Quốc thì hiểu, chứ người sống ở nước ngoài e rằng đều không có cách nào hiểu được, không thể hội được. Ở nước ngoài khoa học kỹ thuật phát triển, thuyền buồm không còn nữa, nhưng ở nội địa Trung Quốc vẫn còn thuyền buồm.

Thuyền buồm khi sắp cập bờ, cánh buồm đó được hạ xuống thì sức cản sẽ giảm bớt, lúc sắp cập bến phải dùng sào trúc chống thuyền để đẩy nó đến sát bến tàu. Thế nhưng khi sắp tới bến tàu, còn cách chừng mười, hai mươi thước, sào trúc cũng bỏ xuống, thấy đều bỏ xuống hết, chiếc thuyền đó chậm chậm, tự nhiên cập bờ. Thấy đều buông xuống hết, sự tự nhiên cập bờ đó, đây chính là

Vô công dụng đạo. Pháp thân Đại sĩ tu hành chính là như vậy, một chút ý niệm cũng không có, các ngài tu Lục độ vạn hạnh.

Chúng ta đi thuyền, giương buồm lên là chấp tướng, cầm lấy sào trúc đó để chống cũng vẫn là chấp tướng; thả đều buồm xuống, không chấp tướng nữa, thuyền vẫn tiến về phía trước, ví dụ cho Vô công dụng đạo, chính là cảnh giới như thế, chúng ta không thể tưởng tượng được. Cho nên Pháp thân Đại sĩ tu hành, chúng ta đều không thể tưởng tượng nổi, [nhưng] từ trong ví dụ này có thể thể hội được một chút ý vị. Quyết định không thể tác ý, hoàn toàn tương ưng với Đạo. Đạo gì vậy? Hoàn toàn tương ưng với tự tánh thanh tịnh tâm; cũng chính là công phu các ngài đang dùng, các ngài tu Lục độ vạn hạnh, tự hành hóa tha, may may không làm ô nhiễm đến thanh tịnh tâm. May may không nhiễm chính là quyết định không có phân biệt, không có chấp trước, không có vọng tưởng.

Chúng ta ngày nay tu hành tự hành hóa tha, vẫn là có phân biệt, có chấp trước, có vọng tưởng, đây chính là không thể chứng quả. Chúng ta không thể trở thành một vị Phật, không chứng được Viên Sơ trụ, chẳng những Viên Sơ trụ không có phần, mà Tiểu thừa Tu-đà-hoàn cũng không có phần. Trong pháp Đại thừa, Bồ-tát Sơ tín vị đều không có phần; Thập tín, Thập trụ, Thập hạnh, Thập hồi hướng, Bồ-tát Sơ tín vị chúng ta đều không có phần. Ngày nay chúng ta nếu như thực sự nỗ lực làm, cũng chẳng qua chỉ là Tín tướng Bồ-tát mà trong kinh nói đến mà thôi.

Tín tướng Bồ-tát là gì? Là lớp một của trường mẫu giáo, không được tính là cấp học. Bồ-tát Sơ tín vị là học sinh lớp một, được tính là cấp học rồi, là có thành tựu rồi, trường mẫu giáo không được tính, điều này chúng ta không thể không biết. Qua đó mới biết tu học Phật pháp không hề dễ dàng, thế nhưng Tín tướng Bồ-tát niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, phẩm vị lại không hề thấp. Hoàn toàn làm được! Ngoại trừ con đường này ra, đều không có cách nào khác, đều không thể thành tựu. Chỉ có niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, thì vẫn có thể đạt được phẩm vị tương đối cao, điều này cho thấy sự thù thắng của pháp môn Tịnh độ.